

2013. november 22. Rábaközi Magazin cikke Regnerné Ihász Zsuzsannával

Holtodiglan-holtomiglan szép ruhában

Ihász Zsuzsanna óvodából hazamenet sosem tudta megmondani, hogy mit evett ebédre, de a gondozónők ruházatát mindig pontosan megfigyelte. Jó szokását később sem hagyta el, ezért a pályaválasztáskor nem volt kérdés, hogy merre orientálódjon.

TÉT

A menyasszonyi-ruha-kölcsönzőnek nemcsak az anyagokhoz és az aktuális divathoz kell értenie, mert ruhaügyben a véleményét is ki szokták kérni. Hogy tényleg szép legyen az ara, és egyéniségéhez illő a ruha, a szakembernek valamilyen szinten a menyecske lelkébe is bele kellene látnia.

A Kossuth Lajos Ipari Szaképző Iskolában végzett varrónő Győrben jó osztályközösségre talált, ezért csoporttársaival kiválóan megértették egymást. Zsuzsanna az azóta megszűnt Győri Kötő és Ruhaiipari Szövetkezetnél kezdett el dolgozni, ahol szalagmunkát végzett. A cégnél külföldi megrendelésre főleg női felsőruhákat készítettek, de ezen belül mindenkinek meg volt a maga részfeladata.

A varrónő házasságkötése után gyermekei nevelésével volt elfoglalva, de már akkor motoszkáltak a fejében a gondolatok, ugyanis mindig vonzódott a szép, fehér ruhákhoz. A házaspár éjt nap alá téve azon rágódott, hogy belevágjanak-e a saját vállalkozásba, ugyanis akkoriban hallották, hogy Csornán felszámolják az egyik ruhakölcsönzőt. A be rendezések után beszerezték az engedélyeket, s az otthon kialakított szalont a szobafestő férj keze munkája tette még hangulatosabbá. Regner Szilárdné sokféle öltözetet kí-

nál az érdeklődőknek: menyasszonyi, koszorúslány, elsőáldozó, szalagavató ruhákat, de jelmezeket is lehet nála kölcsönözni. A tulajdonos a kiégyesítőkről és egyéb kellékekről sem feledkezett meg. A riportalany szerint embere válogatja, hogy inkább maga találja ki, és készíti el a farsangi ruhákat, vagy ezt a feladatot varrónőre bízta. Az egyszerű, ötletes dolgokat szinte a semmiből is létre lehet hozni, de pár ezer forintért már „profi” jelmezeket lehet igényelni. Nem biztos, hogy a sokgyermekes anyukák évről évre képesek kitalálni csemetéiknek a béli öltözetet. Divatok jönnek, mennek, ezért a fiúknál sokáig a pókember volt a sláger, a kislányok pedig még ma is szeretik a klasszikus tündér és királylány jelmezeket.

Minden lány álma a gyönyörű, hófehér menyasszonyi ruha, de egyre kevesebben engedhetik meg maguknak az igényesebb darabokat.

Sokan az egyszerűbb megoldást keresik, ezért szolidabb külsőségek között kis esküvőt tartanak. A spórolás mellett a szép ruhához a nők mégis ragaszkodnak. Regner Szilárdné garantálja, hogy nála olcsóbban lehet kölcsönözni, mint például Győrben, így őt inkább a kisebb pénztárcával rendelkező házasulandók ke-

Regner Szilárdné ruhakészítő

resik fel. Arra is van példa, hogy a megyeszékhelyről érkeznek a megrendelők, miután értesültek mérsékelt áráiról. A fővárosi divathullám vidéken csak évek múlva érezte hatását, ezért náluk kevesebben keresik a fekete-fehér, elől rövid, hátul hosszú ünnepi ruhát. A leendő asszonyok többsége a szép és egyszerű viseletben érzi jól magát, de persze itt is vannak kivételek. A „beválalásabbak” félig-meddig a hasat is szabadon hagyják, így néha ezen testrészüket csak fátyolos csipke takarja. A fodros menyasszonyi ruha jelenleg nem divatos, ezért a megrendelők főleg az olyan darabokat keresik, amelyek nem keltenek nagy feltűnést. A vásárlók közül többen azonnal beleszeretnek az öltözetbe, míg mások tízet-tizenötöt is felpróbálnak, s csak utána döntenek.

A téti szalonban őrzik azon házasulandók fényképeit, akik nála szerezték be a ruhát, de a tablón sajnos olyanok boldogsága is meg lett örököltve, akik azóta különmentek. A holtodiglan-holtomiglan fogadalom azért sokaknál nemcsak szándék marad, ezért felcseperedő gyermekeik is a megszokott helyen választják ki ballagási ruháikat. Regner

Szilárdnének nagy öröm, ha az egykori házasulandó pár gyermeke is nála fogja kiválasztani az áhított ünnepi öltözetet. A menyasszonyi-ruha-kölcsönző munkájának alapja a bizalom, amit barátsággal és segítőkészséggel épít fel.

A varrónő anyukaként az általános iskola szülői munkaközösségének tagja. Hármukkal összefogva elindították a „Szülők a játszótérért” mozgalmat, aminek meg is lett az eredménye. A vállalkozó a közösséggel szemben sem rest, ezért asszonytársaival azon töri a fejét, hogy mivel tehetnének szebbé a gyermekek életét. Zsuzsannát egykori osztálytársai csodálkozva nézik: nagy szervező lett belőle; mire a következőt reagálja: tény, hogy ő sem így született, mert az évek során tapasztalta, hogy milyen fontos az emberekre való odafigyelés. A hobbiszinten röplabdázó téti ruhakészítő kerüljön bármilyen helyzetbe, a lehető legjobban jön ki belőle.

– Lehet, hogy sokat gondolkodom a feladaton, de bármivel jönnek hozzám, azt megoldom – hangzott a frappáns válasz.

